

τὴν γνῶμην τινῶν Λατίνων Συγγραφέων περὶ τοῦ γένους τῶν Βλάχων τῆς Δακίας. Ὁ Λύτζιος ἀναφέρει τὸν Λόγγιον, τὸν Λεῖτπράντον, τὸν Μερόβιον καὶ τὸν Κρόμερον, οἵτινες γράφουσι, ὅτι οἱ Βλάχοι πρῶτον ὠνομάζοντο Πετζινέγοι. Ἐπειδὴ βόσκοντες ζῶα εἰς τὰ ὄρη ἐξέσαινον τὰ ποδάρια τῆς εἰς τὴν φωτίαν, καὶ ὡσὰν νὰ ἔψηνον τὰ ποδάρια των. Ὑστερον μετὰ παρέλευσιν πολλῶ χρόνου ἔλαβον τὸ Βλαχικὸν ὄνομα, ὡς ἐρρέθη καὶ ἀνωτέρω §. 3. Καὶ ὅταν ἐμίχθησαν μὲ τὰ λοιπὰ Σλαβωνικὰ ἔθνη, ἔλαβον καὶ τὸ ὄνομα Βλάχων (ὁ Λύτζιος βιβ. 6. κεφ. 5. σελ. 456). ποῖς δὲ γένους καὶ ἐπωνυμίας ἦσαν οἱ Πετζινέγοι, ἀπεδείχθη ἀνωτέρω, ὅσον ἦτον ἀρκετόν. Ὅθεν οἱ Βλάχοι, εἴτε ἀπὸ τῆς Γέτας, εἴτε ἀπὸ τῆς Πετζινέγους προῆλθον, ἀναμφισβητήτως τῆς ἐνρίσκομεν διὰ Σλαβῶνας. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἰδία των γλῶσσα, καὶ τὸ καθολικὸν τῆς οἰκειακὸν ὄνομα Ρεμένος δείχνει, ὅτι εἶναι Ῥωμαῖοι, διὰ τοῦτο νομίζομεν, ὅτι αὐτοὶ εἶναι, ὄντως εἰπεῖν, συνθεθειμένοι ἐκ τοῦ Σλαβωνικῆ καὶ Ῥωμαϊκῆ γένους, ὡς ἐρρέθη καὶ ἀνωτέρω. Διὸ δικαίως τῆς Βλάχης, ἤγουν τῆς Ρεμένους ὀνομάζομεν Ἡμι-Σλαβῶνας.